

Να πούμε ότι ήταν πολύ όμορφη η χθεσινή εκδρομή μας, είναι πολύ λίγο, πολύ φτωχό ...! Σάββατο 1 Δεκεμβρίου: Μια μέρα με ανοιξιάτικο καιρό! Η παρέα μας αποτελείται από γονείς και παιδιά του Σχολείου μας (Εκπαιδευτήρια "Ο Απόστολος Παύλος").

Στόχοι της εκδρομής: μορφωτική περιήγηση, ψυχαγωγία, διαπροσωπικές σχέσεις, φυσιολατρία, λατρευτική ευκαιρία. Για να δούμε θα τα καταφέρουμε;

Πρώτος μας προορισμός το ιστορικό μοναστήρι του Τιμίου Προδρόμου Σερρών του 13ου αιώνα.

Πρόσφατα συντηρημένο το μοναδικής τέχνης και ιστορικής αξίας Καθολικό του, αλλά και πάρα πολύ ενδιαφέροντες οι μουσειακοί του χώροι, το παλιό οινοποιείο, το ελαιοτριβείο, τα κελάρια του, τα κατώγια του, τα ανώγια του, οι βρύσες, τα χαγιάτια.

Ένα ζωντανό μουσείο, μια έκπληξη για όλους.

*Ο τάφος του Γενναδίου Σχολαρίου,
πρώτου Οικουμενικού Πατριάρχου μετά την
Άλωση,
στον πρόναο του Καθολικού της Μονής.*

Δεύτερη στάση μας, το Ενυδρείο στη Βηρώνεια. Απογοητευτική η εικόνα - και οι οσμές - παρά τον ενθουσιασμό και τον ζήλο του εμπνευστή του. Τίποτα δεν μπορεί να γίνει χωρίς χρήματα και υποστήριξη από κάποιον φορέα. Πάντως τα παιδιά έχουν την ευκαιρία να δουν φίδια, κροκόδειλο, σαύρες με πόδια και ...χωρίς, και πολλά λιμνίσια ψάρια. Δεν ήταν άδικος ο κόπος μας. Η μαγεία της φθινοπωρινής φύσης μας περιμένει στα Άνω Πορρόια.

Περπατάμε στον πανέμορφο πλατανιώνα από την πλατεία του χωριού ως το ιχθυοτροφείο με τις πέστροφες. Παρά την ανηφόρα, το απολαμβάνουμε. Οι πέστροφες είναι πεντανόστιμες!!! Πρέπει να ξανάρθουμε οπωσδήποτε.

Η μέρα μας θα κλείσει στο Ακριτοχώρι, στη Μονή Τιμίου Προδρόμου, με τον Εσπερινό. Εντυπωσιακός ο νέος παμμέγιστος ναός που μόλις πριν λίγες μέρες εγκαινιάστηκε από τον Οικουμενικό Πατριάρχη. Κάθε του λεπτομέρεια είναι ένα έργο τέχνης, ο εξωτερικός διάκοσμος, το τέμπλο με τις ολόσωμες εικόνες, το δάπεδο ένα ποίημα, η ορθομαρμάρωση, οι ξυλόγλυπτες θύρες, τα φωτιστικά. Τα πάντα μέχρι την παραμικρή λεπτομέρεια σχεδιασμένα από έναν άνθρωπο, έναν μοναχό της Ι.Μ. Ξενοφώντος, τον πατέρα Σεραφείμ.

Περιποίηση στο Αρχονταρίκι της Μονής, θέα του δειλινού προς τη λίμνη Κερκίνη, ασταμάτητο παιχνίδι των παιδιών...Κι εδώ πρέπει οπωσδήποτε να ξανάρθουμε.

Όμορφες στιγμές, ωφέλιμες, που σφραγίζουν τη ζωή μας... Δόξα Σοι, Κύριε...